

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2019 r. — Comité de Douzelage de Houffalize/Komisja i EACEA**(Sprawa T-236/19)**

(2019/C 270/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A.A. Kettels)

Strona pozwana: Komisja i Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub zmianę zaskarżonego aktu;
- stwierdzenie, że strona skarżąca jest uprawniona do tego, aby jej formularz „osoba prawna” został zatwierdzony, a w konsekwencji — do uzyskania spornego finansowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji C(2019) 572 final z dnia 4 lutego 2019 r. oddalającą skargę administracyjną wniesioną przez stronę skarżącą na decyzję EACEA z dnia 25 czerwca 2018 r. odmawiającą przyznania dotacji na rzecz jej kandydatury przedstawionej w ramach zaproszenia do składania kandydatur „Partnerstwo miast 2017, drugi termin” (EACEA 36/2014) strona skarżąca podnosi jeden zarzut. Zarzut ten dotyczy:

- naruszenia art. 131 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002;
- naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa;
- naruszenia zasady proporcjonalności i zakazu wydawania arbitralnych rozstrzygnięć;
- oczywistego błędu w ocenie;
- oraz braku adekwatnego, wystarczającego i właściwego uzasadnienia, jako że w zaskarżonej decyzji uznano, iż uzasadnione oczekiwania i pewność prawa nie zostały naruszone w odniesieniu do strony skarżącej.

Zdaniem strony skarżącej w decyzji tej nie ustosunkowano się do konkretnych zarzutów, jakie podniosła ona w tym względzie. Sformułowane w decyzji odpowiedzi są bowiem albo pozbawione jakiegokolwiek związku z argumentacją przedstawioną przez stronę skarżącą w jej wniosku o ponowne zbadanie kandydatury, albo oczywiście niewystarczające do oddalenia argumentu opartego na naruszeniu zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, albo, w każdym wypadku, sprzeczne z zakresem tej zasady.

Strona skarżąca twierdzi, że może powoływać się za uzasadnione oczekiwania co do uznania jej za niemający osobowości prawnej podmiot kwalifikujący się do uzyskania dotacji, których przyznania jej jednak odmówiono. Twierdzi ona, że te uzasadnione oczekiwania wynikają z decyzji o przyznaniu dotacji doręczonych jej w czasie, kiedy miała już tę samą formę prawną, a mianowicie formę stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, że jej sytuacja faktyczna i prawna była wówczas identyczna oraz że przepisy dotyczące zasad kwalifikowania podmiotów niemających osobowości prawnej nie uległy od tego czasu zmianie. Nie istnieje zatem żaden powód do podważenia tych uzasadnionych oczekiwań i zajęcia stanowiska odmiennego od tego, które prezentowano w przeszłości.